

Forholdsregler, der saavel ved denne som ved den foregaaende Lov ere foreslaaede, ikke fra Finantsernes Side frembyde nogen Betænkelighed.

Drieser: Det er kun en lille Bemærkning, jeg skal tillade mig at gøre i Anledning af, hvad min ærede Nabo tilvenstre (Wessely) yttrede med Hensyn til Administrationsgebyrene, at det nemlig kunde være et Spørgsmaal, hvorvidt det Indkomne skulde benyttes saaledes, at deraf tillige kunde dannes et Reseruefond. Jeg antager, at det er aldeles nødvendigt, at der maa dannes et saadant, hvor Masseforvaltning finder Sted; thi hvis der indtræffer nogetssomhelst Tab, maa Massen erklæres for fallit, og det hele Tab reparteres paa samtlige Umyndige, hvis der ikke eksisterer et Reseruefond.

Wessely: Denne Bemærkning af min ærede Sidemand tilhøre (Drieser), at Massen, naar der intet Reseruefond var, og der opstod Tab, da maatte gaae fallit, kan jeg ikke lade staae uimodsagt. For det Første skal jeg bemærke, at det er en forunderlig Sag, naar Lovgivningen foreskriver visse Regler, hvorefter Umyndiges Midler skulle udfattes, og som man indrømmer give en Garanti for, at de ere saa sikre, som de bør være det, at man da siger: Ja, det er dog muligt, at der opstaaer Tab; men dette skal jeg assee fra, da det ikke har Noget med det egentlige Point af Sagen at gøre. Men sæt ogsaa, at der viste sig et Tab; Spørgsmaalet vilde da være, hvad der saa skulde skee, og det maatte da vist besvares paa den Maade, at Overformynderterne

istedetfor at give 4 pCt. kun vilde komme til at give f. Ex. $399/100$ pCt. Rente af Capitalerne. Det kan være Spørgsmaal underkastet, hvorvidt det er hensigtsmæssigt eller ikke at gaae ind paa Dannelsen af et Reseruefond, men at udtale, at Massen, fordi der muligt kunde opstaae et Tab, maatte gaae fallit, naar der ikke havde et saadant Reseruefond, troer jeg er at udtale sig stærkere om disse Forhold, end de faktiske Omstændigheder hjemle.

Drieser: Jeg skal ikke videre gaae ind herpaa og renoncere paa Ordet.

Justitsministeren: Den ærede 2den Landstingsmand for 1ste Kreds (Wessely) har allerede imødegaaet en Bemærkning, der er fremsat af den ærede 1ste Landstingsmand for 3die Kreds (Drieser) med Hensyn til Dyrrettelsen af et Reseruefond ved Masseforvaltningen. Det forekommer mig ogsaa klart, at det vilde være uretfærdigt mod de Umyndige at paalægge dem at danne et Reseruefond, og jeg finder ogsaa de brugte Uttringer overdrevne og urigtige, naar det blev sagt, at Massen maatte erklæres fallit, fordi der opstaaer et ringe Tab ved Overformynderibestyrelsen, medens man jo, som den ærede 2den Landstingsmand for 1ste Kreds (Wessely) yttrede, kunde udbetale en mindre Rente eller reducere Capitalerne i Overformynderiet forholdsvis med det Tab, som maatte være opstaaet. Der er af den sidstnævnte ærede Landstingsmand med Hensyn til § 2 fremsat forskellige Betænkeligheder, deels med Hensyn til Forholdet til Finantsebestyrelsen og deels med Hensyn til Forholdet til selve Overformynderterne.